

Min bror DØDE -
HVOR er
han NÅ?

Min bror DØDE - HVOR er han NÅ?

*L*ike før jeg skulle avslutte min utdanning som fysioterapeut, hadde jeg praksis på et sykehus. Jeg hadde akkurat hilst på en pasient, og med en gang så jeg at han ble så merkelig. Jeg kjente ikke dette mennesket, og jeg visste ikke om han var president, skomaker eller en vanlig forretningsmann. Jeg tok pulsen på denne mannen, og bare etter noen få sekunder ble pulsslagene borte. Jeg forsto at akkurat da døde denne mannen i mine hender. Jeg ble stående målløs og ettertenksom. Jeg forsto nå at det betydde ingenting hvilken tittel denne mannen hadde, men om han hadde gitt sitt hjerte til Jesus.

Slik tenkte jeg også når min bror døde.

Han hadde hatt Parkinson sykdom i over 20 år, og hadde lidd mye, og på slutten av sitt liv hadde han nesten ingen krefter mer. Bare noen få dager etter at han fikk lungebetennelse, døde han. I slike tilfeller er det mange som spør: Hvor er han nå? Det stilles også mange andre spørsmål angående de dødes tilstand: Er det noen form for bevissthet, smerte, kunnskap og visdom etter døden? Dør hele mennesket, eller er det en del av mennesket, sjelen eller ånden, som fortsetter å leve?

Vi er klar over at det er mange oppfatninger av disse spørsmålene, og hvis vi lar synsingen, hva vi tror og mener, bestemme våre svar, så blir det mange merkelige svar. Men Bibelen har alltid hatt det samme svaret på disse spørsmålene, derfor lar vi den tale.

INGEN DEL I ALT DET SOM SKJER UNDER SOLEN

Vismannen Salomo skriver:

"For de levende vet at de skal dø, men de døde vet ikke noen ting, og de får ikke lenger noen lønn, for minnet om dem er glemt. Både deres kjærlighet og deres hat og deres ærgjerrighet er det for lenge siden forbi med, og de har i all evighet ingen del mer i alt det som hender under solen...Alt det din hånd er i stand til å gjøre med din kraft, det skal du gjøre! For det finnes verken gjerning eller klokskap eller visdom i dødsriket, dit du går." (Fork. 9, 5-6 +10).

Her ser vi hvordan det er i dødsriket. Det er ikke noe liv. Profeten Samuel skriver:

"Herren lar et menneske dø og gjør levende. Han fører ned i dødsriket og fører opp igjen." (1. Samuel 2,6).

"For de levende vet at de skal dø, men de døde vet ikke noen ting... Alt det din hånd er i stand til å gjøre med din kraft, det skal du gjøre! For det finnes verken gjerning eller klokskap eller visdom i dødsriket, dit du går"

(Fork. 9:5-10)

Job bekrefter den samme sannheten når han sier: *"De lever sine dager i lykke, og i et øyeblikk farer de ned i dødsriket."* (Job 21,13).

Dødsriket er et felles samlingssted for alle mennesker, for de rettferdige og for de ugudelige, og de blir der til Herren fører dem opp. Så min bror er nå i dødsriket. Han er i graven. Han sover. Han er død. Hvis vi skulle grave ham opp om to eller ti år så ville vi fortsatt se at han ligger i graven, og han kommer til å ligge der inntil Jesus vekker ham opp igjen, enten til evig liv eller evig fortapelse. Selvfølgelig håper jeg at min bror blir frelst, men det er det Jesus som bestemmer. Han kjenner menneskets hjerte. Bibelens løfte er slik: *"Salige er de rene av hjertet, for de skal se Gud."* (Matt. 5,8). Så har vi et rent hjerte, så vil vi være med når Jesus kommer igjen for å hente sine. (Les mer om hva som skjer før, etter og når Jesus kommer igjen, i heftet KONGEN KOMMER på www.endtime.net).

Allerede her kunne vi sette punktum for denne debatten, men menneskene har så mange spørsmål, så vi vil forsøke å besvare dem. Noen mener at menneskene går enten til Himmelen eller til helvete rett etter at de dør. Er det slik?

ETTER DØDEN KOMMER DOMMEN

Bibelen sier: *"Det er menneskets lodd en gang å dø og deretter dom."* (Heb. 9,27). Så mellom døden og Jesu gjenkomst vil det være en dom. Ja, Bibelen sier klart at alle vil komme fram for Guds domstol. Det skrives slik: *"For vi skal alle åpenbares for Kristi domstol, for at enhver kan få igjen det som er skjedd ved legemet, etter det som han har gjort, enten godt eller ondt."* (2. Kor. 5,10).

Vi leste her at alle ville komme fram for Kristi domstol. Det er Jesus som er Dommeren, men Han er også Frelseren. Det er kun Han som kan frikjenne oss, for Han sier: *"Jeg er Veien, Sannheten og Livet, ingen kommer til Faderen uten gjennom Meg."* (Joh. 14,6).

Litt senere skriver Johannes: *"Den som har Sønnen, den har livet, den som ikke har Guds Sønn, han har ikke livet."* (1. Joh. 5,12).

Er ikke dette klare ord? Det er kun de som har tatt imot Jesus Kristus som Frelser i tro, som vil få evig liv. De andre får ikke evig liv – i pine. De som hevder det, bygger på egne teorier.

UT FRA GRAVENE

Da Jesus fór opp til Himmelen sa Han: *"Jeg går bort for å berede et sted til dere, og når Jeg er gått bort og har beredt et sted for dere, kommer Jeg igjen for å ta dere til Meg, for at dere også skal være der Jeg er."* (Joh. 14,1-3).

Dette verset forteller at når Jesus fór bort til Himmelen, så gikk Han dit for å berede en plass for oss. Men det er først når Han kommer igjen at Han vil ta oss til seg der Han nå er i Himmelen. Så de frelste skal først til Himmelen. Vi skal senere se at Jesus vil skape en ny himmel og en ny jord hvor rettferdighet bor.

Vi har nå allerede sett at de døde ikke vet noen ting. De har ikke noe liv. De ligger i jorden og råtner bort, og blir til jord igjen. Før Jesus kommer igjen vil det være en dom, hvor Jesus avgjør de dødes skjebne.

*"Jeg er Veien,
Sannheten og
Livet, ingen kommer
til Faderen
uten gjennom
Meg."* (Joh. 14,6)

La oss ta et par skriftsteder til: *"Undre dere ikke over dette! For den time kommer da alle de som er i gravene skal høre Hans røst, og de skal gå ut, de som har gjort godt, til livets oppstandelse, og de som har gjort ondt, til dommens oppstandelse."* (Joh. 5, 28-29).

Så her ser vi klart at de døde kommer fram fra gravene. De har ligget i gravene mellom døden og Jesu gjenkomst. Enten de blir frelst eller ikke så kommer de ut av gravene. Job skriver mye om døden, blant annet slik: *"Når en mann dør, så ligger han der, når et menneske oppgir ånden, hvor er han da? Som vannet minker bort i en sjø, og som en elv etter hvert blir grunnere og tørker ut, så legger et menneske seg ned og reiser seg ikke igjen; så lenge himmelen er til, våkner de ikke – de vekkes ikke opp av sin søvn."* (Job. 14,10-12).

Da engelen Gabriel talte til Daniel om oppstandelsen, sa han: *"Mange som sover i jordens muld, skal våkne opp...men gå du din ende i møte! Du skal hvile og stå opp til din lodd ved dagens ende."* (Daniel 12,1,13).

Paulus tar samme konklusjon når han snakker om Jesu gjenkomst:

"For dette sier vi dere med et ord av Herren at vi som lever, som blir tilbake inntil Herren kommer, på ingen måte skal komme i forveien for de døde; for Herren selv skal komme ned fra Himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå; deretter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i skyer opp i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren." (1. Tess. 4, 15-17).

Her ser vi at de frelste vil stå opp av gravene, eller komme ut av gravene når Jesus kommer igjen. Ingen blir rykket opp i luften før de andre. Først skal de døde komme ut av gravene, og de frelste som lever vil, sammen med de frelste som står opp fra gravene, bli rykket opp i luften for å møte Herren. De skal ikke møte Herren på denne jorden, men i luften. Først da skal de frelste til Himmelen, hvor Jesus har gjort i stand et sted for dem.

"Undre dere ikke over dette! For den time kommer da alle de som er i gravene skal høre Hans røst, og de skal gå ut, de som har gjort godt, til livets oppstandelse, og de som har gjort ondt, til dommens oppstandelse."

(Joh. 5, 28-29)

Og så har vi beretningen om Lasarus, Jesu venn. Han hadde ligget flere dager i graven, og det luktet lik av ham. Jesus sa: "*Lasarus, vår venn, er sovnet inn, men Jeg går for å vekke ham.*" (Joh. 11,11-14).

Tenk over denne lille teksten. Jesus sier at Lasarus har sovnet inn, at Lasarus er død. Da sa Jesus til Lasarus i graven: "*Lasarus, kom ut*". (Joh. 11,43).

Han sa ikke: "Sjel eller ånd kom ned fra Himmelen eller ut fra helvete og inn i Lasarus." Nei, Han kalte Lasarus ut fra graven. Det er der alle de døde ligger helt til Jesus kommer igjen.

Hvordan kan de døde bli levende igjen? Jesus sier: "*Frykt ikke, Jeg er den Første og den Siste og den Levende; og Jeg var død, og se, Jeg er levende i all evighet. Og Jeg har nøklene til døden og til dødsriket.*" (Åp. 1,18).

Det er Jesus som vil vekke de døde opp fra gravene ved Sin gjenkomst. De døde i Kristus, de frelste, vil da bli forvandlet når Jesus vekker dem opp fra

"Jeg har nøklene til døden og til dødsriket." (Åp. 1,18)

gravene. Paulus beskriver denne hendelsen slik: "*Se, jeg sier dere en hemmelighet; Vi skal ikke alle dø, men vi skal alle forvandles, i et nu, i et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi skal forvandles. For dette forgjengelige skal bli ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige bli ikledd udødelighet. Og når dette forgjengelige er ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige er ikledd udødelighet, da oppfylles det ord som er skrevet: Døden er oppslukt til seier.*" (1. Kor 15,51-54).

De frelste vil få et herlighets legeme, da kan de se Gud og leve. Det er ingen av oss som kan se Gud og leve nå, og slik vil det også bli for de ugudelige når Jesus kommer igjen. Da kommer Jesus Kristus som kongenes Konge og herrenes Herre, og ingen ugudelig kan da se Jesus og leve. Bibelen beskriver denne hendelsen slik: "*Og Himmelen vek bort liksom en bokrull som rulles sammen, og hvert fjell og hver øy ble flyttet fra sitt sted. Og kongene på jorden og stormennene og krigshøvdingene og de rike og de veldige og hver trell og hver fri mann gjemte seg i hulene og imellom berghamrene, og de sier til fjellhamrene: Fall over oss og skjul oss for Hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede! For deres vredes store dag er kommet, og hvem kan holde stand?" (Åp. 6, 14-16)*

*To ting må være tilstede for å få et lys:
En lyspære og elektrisitet. Uten at kropp
og pust/ånde kombineres, så vil det
ikke eksistere en levende sjel/menneske.*

KROPP OG LIVSÅNDE

Vi har nå allerede lest mange skriftsteder som veldig klart sier at de døde ligger i graven inntil Jesus vekker dem opp igjen. Likevel har menneskene laget seg mange tvilsspørsmål. Noen mener at det er en udødelig ånd eller sjel som går ut fra mennesket når det dør. Men Bibelen sier: *"Gud skapte mennesket av jordens muld og at Han blåste livets ånde inn i menneskets nese – og det ble til en levende sjel."* (1. Mos. 2,7). Mennesket ble til en levende sjel eller en levende skapning. En sjel eller et menneske er alltid en kombinasjon av to ting: kropp og livsånde/pust. En sjel eller et menneske kan ikke eksistere uten at det er en kombinasjon av kropp og ånde. Bibelen sier med dette at mennesket er et hele. Det er ikke spaltet.

Men hvem skal leve og hvem skal dø? Vi har allerede sett at den som har tatt imot Jesus Kristus som sin personlige frelser i tro, han har gått over fra døden til livet. (Se også Rom. 6,23). Men Bibelen sier også: *"den sjel som synder, han skal dø."* (Esek. 18,20). Her blir mennesket igjen kalt for sjel. Så mennesket/sjelen vil dø. Menneskene er dødelige, men kun Gud er udødelig (se senere).

Men hva skjer når mennesket dør? Vismannen Salomo sier at *"ånden vender tilbake til Gud som ga den, og mennesket blir til jord igjen."* (Fork. 12,7). Sier

dette skriftstedet noe om hvor sjelen går når mennesket dør? Nei, ånden – livsånden – går tilbake til Gud som ga den, men sjelen opphører å eksistere. Vi har allerede sett at det må være både kropp og ånde/pust for at mennesket kan leve. Når pusten/ånden forsvinner, så slutter kroppen å fungere. Når du slår av lyset, hvor går lyset da? Det går ikke noe sted. Det bare slutter å eksistere. To ting må være tilstede for å få et lys. En lyspære og elektrisitet. Uten den kombinasjonen, så blir det ikke noe lys. Slik er det også med kroppen. Uten at kropp og pust/ånd kombineres, så vil det ikke eksistere en levende sjel/menneske.

Den samme livsånden som Gud pustet inn i menneskets nese når Han skapte mennesket, den vender tilbake til Gud som ga den, enten den personen som dør er rettferdig eller urettferdig.

Dette punktet er viktig å forstå, så la oss si det med litt andre ord: Når livsånden gjorde mennesket til en levende sjel, hva blir da mennesket uten livsånden? Igjen er svaret enkelt: Uten livsånden blir mennesket en ubevisst person. Mennesket dør og blir til jord igjen. Bibelen sier ikke at en del av mennesket fortsetter å leve i en sjel eller ånd når livsånden tas bort fra mennesket. Når mennesket dør, så dør hele mennesket. Ingen mennesker går verken til helvete eller til Himmelen når de dør.

Vi har sett at det vil være en dom mellom døden og Jesu gjenkomst. Det er i den dommen at Jesus avgjør om mennesket vil få evig liv eller evig fortapelse. Hvor stor straffen blir for de ugudelige, det er det Jesus, som er Dommeren, som bestemmer. Han er rettferdig! Så mennesket ligger i graven inntil Jesus har avgjort menneskets skjebne. (Ap. gj. 5, 28-29).

DØDELIG ELLER UDØDELIG?

"Livet er i blodet", skriver Moses. (3. Mos. 17,10-11 og 5. Mos. 12,23). Så når mennesket dør så dør også det som er i blodet. Det er ikke mer noe oksygen og livspartikler som da lever i blodet. Alt dør.

Da Jesus døde på korset, stakk en soldat en spydspiss inn i Jesu side, og det kom ut vann og blod. Det er tegnet på at et menneske er dødt. Ble Jesus da fraktet til Himmelen. Nei, Han sier selv til Maria på oppstandelsesdagen, tre dager etter sin død: *"Rør Meg ikke, for Jeg har enda ikke faret opp til Min Far."* (Joh. 20,17).

Dessuten, Bibelen sier med all tydelighet at det er bare Gud som har udødelighet. Det står slik: *"Han som er kongenes Konge og herrenes Herre, Han som alene har udødelighet."* (1. Tim. 6,15-16). Det er Gud som alene har udøde-

"Gud skapte mennesket av jordens muld og Han blåste livets ånde inn i menneskets nese – og det ble til en levende sjel." (1. Mos. 2,7)

lighet. Menneskene er dødelige, men vi har lest at når Jesus kommer igjen, vil de frelste bli ikledd udødelighet. Det vil skje da, men ikke nå.

Læren om sjelens udødelighet har eksistert helt fra Skapelsen. Gud hadde sagt at hvis Adam og Eva spiste av kunnskapens tre, så skulle de dø (1. Mos. 2,17). Men Satan sa: Nei, *"dere skal visselig ikke dø."* (1. Mos. 3,4). Det er dette som er grunnlaget for spiritismen, læren om sjelens udødelighet. De tror at det er en sjel eller ånd som frigjøres fra mennesket når de dør og at denne sjelen eller ånden svever rundt oss og påvirker oss, og kan gi oss budskaper. I et spiritistblad, skriver de følgende: *"Hva er nå spiritismen? Spiritismen er troen på at ånden overlever legemet og kan ha kontakt med levende mennesker gjennom og ved særlig organiserte personer som vi kaller medier."* ("Spiritisten", et dansk spiritistblad, årgang 1900, side 84).

Nesten halvparten av menneskene på jorden tror på reinkarnasjonen – en lære som sier at sjelen aldri dør, men blir stadig født igjen i forskjellige legemer med hver etterfølgende generasjon. En slik lære passer ikke med Bibelens lære. Bibelen sier at etter døden så blir mennesket til jord igjen (Sal. 104,29), de døde vet ikke noe (Fork. 9,5), har ingen mental kraft (Sal. 146,4) har ingen del i det som skjer på jorden (Fork. 9,6), han venter i graven (Job. 17,13), og han lever ikke (Job. 14,1,2; 2. Kong. 20,1).

Vi har gjennom mange skriftsteder allerede sett at Bibelen tar fullstendig avstand fra teorien om sjelens udødelighet, reinkarnasjon, kommunikasjon med de døde, åndemaning og lignende. Ja, Bibelen kaller denne læren en styggedom. Vi leser: *"Det må ikke finnes noen hos deg som lar sin sønn eller datter gå gjennom ilden, eller en som driver med spådom, eller en tegntyder eller en som tyder overnaturlige varslere, eller en trollmann eller en som kaster besvergelses eller er et medium for åndemaning, eller en som driver med spiritisme, eller en som påkaller de døde. For hver den som gjør dette, er en*

styggedom for Herren. På grunn av disse styggedommene driver Herren din Gud dem bort fra ditt ansikt." (5. Mos. 18, 10-12).

Djevelen/ Satan benytter seg av det ukjente. Han forfører menneskene gjennom læren om sjelens udødelighet. Gjennom denne læren åpenbarer han seg, og får menneskene til å tro at det er et liv bakom døden. Han luret menneskene ved metoder som vardøger, UFO, nisser og troll og lignende merkelige skapninger. Satan viser seg som avdøde mennesker, han åpenbarer for synske mennesker hvor den bortkomne sau er i fjellet. Han hjelper sine menneske-redskaper til å se og komme med overnaturlige varslere om ulykke, til å drive med spiritisme og påkalle de døde. Bibelen sier altså at alle som holder på med slikt er en styggedom for Herren. Det hjelper ikke om de er prinsesser eller konger, presidenter eller har andre fine titler. Bibelen åpenbarer at hvis de holder på med disse spiritistiske styggedommene, så er de redskaper for Djevelen.

SATANS BEDRAG

Bibelen advarer mot Djevelens bedrag i endetiden. Det står at han går rundt som en brølende løve for å se hvem han kan forføre, for han vet at han har liten tid. (1. Pet. 5,8; Åp. 12,12). Bibelen sier også at det vil bli en stor forførelse gjennom forførende makter i endens tid. Verdensmaktene i endens tid er i Bibelen framstilt som Dragen, Dyret og den Falske Profet. Bibelen åpenbarer at det er djevle-ånder som gjør tegn og under, som står bak disse forførte verdensmaktene, og at de går ut til kongene på jorden for å samle dem til krig mot Gud og de som står på Guds side. Vi leser: "Og jeg så at det av dragens munn og av dyrets munn og av den falske profets munn kom ut tre

Da sa slangen til kvinnen: "Dere kommer slett ikke til å dø!" (1. Mos. 3,4)

urene ånder som lignet padder: for de er djevle-ånder som gjør tegn, og de går ut til kongene over hele jorderiket for å samle dem til krigen på Guds, den allmektiges store dag" (Åp. 16, 13-14;. Se også Åp. 13, 12-14; 17,12-14). Menneskene vil altså bli forført gjennom tegn og under, og til og med kongene på jorden blir forført gjennom disse djevleåndene. Dette er Herrens ord. Så vi må

være på vakt, for mange ser opp til kongehuset, politiske og religiøse ledere. Når lederne aksepterer disse forførelsene, så gir de gale signaler til folket, ikke minst gjennom media. På den måten vil det enkelte menneske også lett bli forført. Og det er det som kommer til å skje, dessverre! Men en rest vil ikke bli forført. Måtte du og jeg være blant dem!

Bibelen bekrefter Satans forførelse gjennom tegn og under på flere steder, i tillegg til det vi nettopp har lest. Jesus sier:

"Ikke enhver som sier til meg: Herre! Herre! Skal komme inn i Himmelens rike, men den som gjør min himmelske Faders vilje. Mange skal si til meg på hin dag: Herre! Herre! Har vi ikke talt profetisk ved Ditt navn, og utdrevet onde ånder ved Ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger ved Ditt navn? Og da skal Jeg vitne for dem: Jeg har aldri kjent dere, vik bort fra Meg dere lovløse." (Matt. 7, 21-23).

Litt senere advarer Jesus sine disipler – og også oss: *"For falske messias'er og falske profeter skal oppstå og gjøre store tegn og under for å forføre de utvalgte om det var mulig."* (Matt. 24,24).

Her er enda en tekst som forteller om Satans kraftige forførelser i endetiden:

"Men Hans (Jesu) komme skjer, etter Satans kraftige virksomhet, med all løgnens makt og tegn og under, og med all urettferdighetens forførelse for dem som går fortaapt fordi de ikke tok imot kjærligheten til sannheten, så de kunne bli frelst." (2. Tess. 2,9-10).

Vi har nå lest at djevleånder vil forføre menneskene gjennom tegn og mirakler. Selvfølgelig tror vi at Jesus også kan gjøre mirakler gjennom sine trofaste mennesker, men Bibelen sier at det er gjennom *"dem som gjør Guds vilje."* (Matt. 7,24). Og Bibelen sier også at *"Gud gir sin Ånd til dem som lyder Ham"*.

"Men Hans (Jesu) komme skjer, etter Satans kraftige virksomhet, med all løgnens makt og tegn og under, og med all urettferdighetens forførelse for dem som går fortaapt fordi de ikke tok imot kjærligheten til sannheten, så de kunne bli frelst."

(2. Tess. 2,9-10)

(Ap.gj. 5,32). Men Satan kan også gjøre mirakler. Satans og hans engler vil forføre de fleste, dessverre. Satan vil også bruke mennesker i sin tjeneste. Paulus beskriver de forførte arbeiderne slik: *"For disse er falske apostler, svikefulle arbeidere, som skaper seg om til apostler for Kristus. Og det er ikke noe under, for Satan selv skaper seg om til en lysets engel; derfor er det ikke noe stort om og hans tjenere skaper seg om til rettferdighetens tjenere; men deres ende skal være etter deres gjerninger."* (2. Kor. 11,13-15).

"Satan selv skaper seg om til en lysets engel."

(2. Kor. 11:12)

Satan vil altså skape seg om til en lysets engel, ja, enda mer sjokkerende, han vil også skape seg om som Jesus. (Matt, 24,23-24). Så forførelsen vil bli stor. De som tror at de døde lever, på en eller annen måte, vil mest sannsynlig bli forført. Døde sjeler lever ikke. Bibelen har åpenbart det i klare ord. Hvorfor skal vi da fortsette å høre på presten og forkynnere som holder fast på den ubibelske læren om sjelens udødelighet? Når noen får budskaper fra avdøde mennesker, så er det Satans som materialiserer seg som avdøde mennesker (og dyr), og kommer med både riktige og falske budskaper. Tro bare på Guds Ord, ikke på djevleåndene! På Moses tid ble de som var et medium steinet (3. Mos. 20,27). Det viser bare hvordan Gud betrakter den falske og ubibelske læren om at de døde lever.

Ønsker du bare å se bort fra disse advarslene eller begynner du å forstå at vi ennå mer må klynge oss nær til Jesus for å få hjelp mot Satans forførelser gjennom løgnens makt, tegn og under? Bare de som søker Skriften og følger det som står der, i kjærlighet og i nærhet til Frelseren, vil klare å holde seg på den smale veien som fører fram til Guds rike. (Matt. 24, 24-27; Luk. 6,47-49).

Ønsker du bare å se bort fra disse advarslene eller begynner du å forstå at vi ennå mer må klynge oss nær til Jesus for å få hjelp mot Satans forførelser gjennom løgnens makt, tegn og under? Bare de som søker Skriften og følger det som står der, i kjærlighet og i nærhet til Frelseren, vil klare å holde seg på den smale veien som fører fram til Guds rike. (Matt. 24, 24-27; Luk. 6,47-49).

LÆREN OM EVIG PINE

Læren om evig pine er også en ubibelsk lære. Vi har sett at de døde ligger i graven inntil Jesus kommer igjen, og at det foregår en dom mellom døden og Jesu gjenkomst. Det er sant at Bibelen sier at de ugudelige skal få en evig straff, men ordet evig kommer av grunntekstordet Aion, og betyr "lang tid", "levetid", "evighet". Bibelen sier også at de ugudelige skal straffes etter deres

"Men Herrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med stort brak, og himmellegemene skal komme i brann og oppløses, og jorden og tingene på den skal oppbrennes." (2. Pet. 3,10)

gjerninger. Det står slik: "Og jeg så de døde, små og store, stå for Gud, og bøker ble åpnet; og en annen bok ble åpnet, som er livets bok; og de døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger. Og havet ga tilbake de døde som var i det, og døden og dødsriket ga tilbake de døde som var i dem; og de ble dømt, enhver etter sine gjerninger." (Åp. 20, 12-14). Jesus sier: "Se, Jeg kommer snart, og min lønn er med Meg, til å gi enhver igjen etter som hans gjerning er." (Åp. 22,12). Profeten Malaki sier: "For se, dagen kommer brennende som en ovn. Alle de overmodige, ja, hver den som lever i ugudelighet, skal bli som halm. Dagen som kommer, skal sette dem i brann, sier hærskares Herre, så det verken blir rot eller gren igjen." (Mal. 4,1). Roten til det onde er Djevelen og Satan, og grenene er de ugudelige. De skal brenne alle sammen. De skal brenne som halm. Et langt og rått halmstrå brenner lenge, men et tørt og kort halmstrå brenner en kort tid. Dette illustrerer hvordan de ugudelige vil bli straffet. De skal straffes etter sine gjerninger. Men det vil ende med døden. Noen får en lang straff og andre får en kort straff. Straffen er ikke nå i helvete, men straffen utmåles nå i den himmelske rettsal, før Jesus kommer igjen. Profeten Malaki sier ikke bare at de ugudelige skal brenne som et halmstrå, men at de skal bli til aske (vers 3).

På øya Patmos viste Herren Johannes hva som ville skje med de ugudelige. Han skriver: "Og de (Satan, hans onde engler og de ugudelige) dro opp over

den vide jord og kringsatte de helliges leir og den elskede stad. Og ild falt ned fra himmelen og fortærte dem." (Åp. 20,9). Her leser vi om at Satan og alle som har stilt seg på hans side vil bli fortært i ildsjøen. De vil bli brent opp, og bli til aske. Ilden vil bli uslokkelig. (Matt. 3,12). Uslokkelig ild er en ild som ikke blir sloknet, men som slutter når alle har fått sin utmålte straff og alt er oppbrent. Slik var det med byene Sodoma og Gomorra. De brente med en uslokkelig ild, men ilden sloknet når det ikke var mer å brenne. Det står slik: "Liksom Sodoma og Gomorra og byene der omkring, som på samme måte som disse drev hor og gikk etter fremmed kjød, ligger for våre øyne som et eksempel, idet de lider en evig livs straff." (Judas 7). Det står at byene og de som levde der skulle brenne med en evig ild. Det var straffen for deres umoral. Men vi vet at byene der ikke brenner i dag. Ilden sloknet når alt var oppbrent. Alt ble til aske. Apostelen Peter sier at det som hendte med Sodoma og Gomorra er et eksempel på hvordan det vil gå i fremtiden. Det står slik: "Gud la byene Sodoma og Gomorra i aske og fordømte dem til undergang, og dermed har satt dem til et forbilde på de ugudelige i framtiden." (2. Pet. 2,6).

Hvor sterk vil ilden være når jorden og alt på den skal brenne? Apostelen Peter skriver: "Men Herrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med stort brak, og himmellegemene skal komme i brann og oppløses, og jorden og tingene på den skal oppbrennes." (2. Pet. 3,10). Ilden vil bli så sterk at alt på denne kloden vil smelte i varmen. Det vil brenne opp. Vi leste også at himmellegemene skal komme i brann og oppløses. Med andre ord; atmosfæren rundt denne kloden vil også smelte i brann og oppløses. Det må til for at Gud skal skape en ny himmel og en ny jord.

Johannes skriver at "ildsjøen er den annen død." (Åp. 20, 14). Litt senere skriver den samme forfatteren: "Men de feige, vantro, avskyelige, morderne, de som lever i hor, trollmennene, avgudsdyrkerne og alle løgnerne skal få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel, den som er den annen død." (Åp. 21,8). Johannes skriver videre slik: "Og hver den som ikke ble funnet innskrevet i Livets bok, ble kastet i ildsjøen." (Åp. 20,27). Paulus skriver også at: "Syndens lønn er døden, men Guds nådes gave er evig liv i Jesus Kristus, vår Herre." (Rom. 6,23). Så de ugudelige vil få sin straff i ildsjøen, og den vil ende med døden. Jesus vil ødelegge både livet og kroppen i ildsjøen (helvete).

Hvis de ugudelige, som noen mennesker forkynner, skulle brenne i helvete for evig tid, da ville de være udødelige. Men det er umulig, for vi har allerede sett at det er kun Gud som har udødelighet (1. Tim. 6,16). Når Adam og Eva ble drevet ut av Edens hage, ble en engel satt til å vokte livets tre, så de ikke skulle spise av det. Det står slik: "Så viste Gud Herren ham ut av Edens hage og satte ham til å dyrke jorden, som han var tatt av. Og Han drev mennesket

"Se, dagen kommer, den brenner som en ovn. Alle frekke og ugudelige skal da være som halm, og dagen som kommer, skal brenne dem opp, sier Herren, Allhærs Gud, så verken rot eller gren blir igjen."

(Mal. 4,1)

ut, og foran Edens hage satte Han kjerubene med det luende sverdet som vendte seg hit og dit, for å vokte veien til livets tre" (1. Mos. 3,23-24).

Hvis Adam og Eva hadde spist av LIVETS tre, så hadde de levd evig i synd. Men det ble forhindret. Vi har også sett at mennesket får udødelighet først når Jesus kommer igjen i himmelens skyer (1. Kor. 15,51-54). Læren om sjelens udødelighet og at synderne pines i helvete i tusen og millioner av år, stammer ikke fra Gud, men fra Satan. Gud forhindret evig liv i synd da Han sendte sin engel for å vokte livets tre.

Djevelen vil også få sin straff, den lengste straffen i ildsjøen. Han er roten til elendigheten her på jorden. Bibelen sier at han går omkring som en brølende løve for å se hvem han kan oppsluke. (1. Pet. 5, 8). Men Djevelen vil også få sin rettferdige straff i ildsjøen. Straffen er utmålt av Jesus, som er Dommeren. Satans endelige straff beskrives slik: *"Du vanhelliget dine helligdommer ved dine misgjerninger, ved at du drev handel på urett vis. Derfor henter Jeg fram ild fra din midte. Den skal fortære deg. Jeg skal gjøre deg til aske på jorden for øynene på alle som ser deg. Alle som kjente deg blant folkene, er forskrekket over deg. Du er blitt til redsel, og for evig skal du ikke være mer."* (Esek. 28,18-19).

Her ser vi at også Satan skal bli fortært i ildsjøen. Han skal bli til aske han også, slik som de ugudelige. For evig tid skal han ikke være mer. Når Bibelen er så klar, hvorfor skal da de som bekjenner seg til Bibelens lære fortsatt holde fast på læren om sjelens udødelighet og evig pine? Dette er en lære som stammer fra hedenskapet og katolisismen, og som ikke har noen bibelske røtter. Denne vranglæren passer ikke med Jesu kjærlighet.

DEN RIKE MANNEN OG LASARUS

Men det er fortsatt noen som ikke vil gi slipp på sin evig-pine-teori og at sjelen er udødelig. Jesu lignelse om den rike mannen og Lasarus i Lukas 16,19-31 brukes av noen for å støtte oppfatningen at sjelen er udødelig. I lignelsen ligger en fattig mann (Lasarus) og sulter, full av sår. Han ligger ved inngangsdøren til den rike mannens hus, og lengter etter å stille sin hunger med smuler fra den rike mannens bord. Men den rike mannen bryr seg ikke om Lasarus, som dør i sin elendighet. Lasarus føres bort til Abrahams fang av englene. Litt senere dør den rike mannen, og han havner i helvete hvor han plages av ild. Han får da øye på Abraham og Lasarus langt borte og ber Abraham om å sende Lasarus til sin fars hus for å advare hans fem brødre, slik at de ikke også skal komme i det samme pinerommet som han er i.

Fortellingen om den rike mann og Lasarus følger en sekvens av lignelser, blant annet om den bortkomne sauen, den tapte mynten, den fortapte sønn, den urettferdige forvalteren, om surdeigen osv. Alle disse fortellingene er lignelser som formidler et budskap gjennom billedspråk. Når vi har med lignelser å gjøre, kan vi ikke ta alle detaljene bokstavelig og bygge grunnleggende læresetninger på et slikt fundament. Lignelsene har som oftest til hensikt å gi praktiske illustrasjoner på karakterdannelse, trosliv, frelse etc.

Hvis lignelsen om den rike mann og Lasarus var en faktisk hendelse med bokstavelig innhold, ville vi være vitne til et merkelig scenario med mange problemstillinger. Vi kan stille oss selv spørsmål som:

“Det var en rik mann som kledde seg i purpur og fineste lin og levde i fest og luksus dag etter dag. Men utenfor porten hans lå det en fattig mann som het Lasarus... Han ønsket bare å få mette seg med det som falt fra den rikes bord.” (Luk 16, 19-20)

- Er det en stadig kommunikasjon mellom himmel og helvete?
- Vil himmelen være et lykkelig sted hvis de frelste kontinuerlig skal være vitne til sine fortapte venners lidelse?
- Hvilket bilde gir denne oppfatningen av Gud? Er Han hjerteløs og ufølsom, mer streng enn jordiske tyranner?
- Vil Han torturere sine 'fiender' i all evighet?
- Kan noen dråper vann lindre smerte når man vrir seg i et flammehav?
- Befinner de frelste seg i Abrahams fang?

Lignelsen er spekket med symbolspråk, noe som er svært vanlig når vi har med lignelser å gjøre. Hvis vi skulle ta alle Bibelens lignelser bokstavelig, ville vi ha et merkelig virkelighetsbilde der f. eks. trær snakker (Dom. 9:8-15). Alt tyder på at denne historien er en lignelse. Jesus hadde ikke til hensikt å gi en teologisk utlegning om de dødes tilstand og helvete. Det var en lignelse som hadde til hensikt å vekke de stolte jødene opp til en forståelse av hva som virkelig betyr noe i dette livet – og hva som teller for evigheten. Det var en gjengs oppfatning at hvis du var jøde, og i tillegg velstående, sunn og frisk, så tilkjennega dette at Guds velsignelse hvilte over deg. Fattigdom og sykdom ble av mange sett på som en forbannelse, som Guds mishag. Gjennom lignelsen om den rike mann og Lasarus snudde Jesus dette bildet på hode. Det var den fattige og lidende Lasarus som oppnådde salighet.

Vi kan ikke oppnå frelse gjennom arvelige fortrinn eller materiell og sosial status. Som i andre lignelser vektlegger Jesus varige verdier som nestekjærighet, medlidenhet og omsorg.

La oss litt mer spesifikt se på noen punkter som vi kan dra ut av denne lignelsen:

1. Det var en kløft mellom den rike mannen og Lasarus. Hva kan denne kløften bety. Lignelsen gjør det klart at det er i dette livet vi bestemmer vår evige skjebne, og at det ikke går an å sette sin lit til en ny sjanse etter livets avslutning. Når livet er slutt, vil Gud dømme oss etter hvordan vårt liv har vært., for vi har lest at *"Det er menneskets lodd en gang og dø og deretter dom."* (Heb. 9,27). Det er nå vi må bestemme oss for å ta imot frelsens gave. Når livet er slutt går det ikke an å ombestemme seg. Enten så kommer du til å havne på den ene siden eller på den andre siden "av kløften". Enten blir du frelst eller så går du fortapt. Når livet er slutt så går det ikke an å flytte seg over fra den ene siden til den andre.

I lignelsen kan denne "kløften" også lære oss noe om karakterdannelse og

Vi kan ikke oppnå frelse gjennom materiell og sosial status. I sine lignelser vektlegger Jesus verdier som nestekjærlighet og omsorg.

lydighet. Hvis ikke troen kan omsettes i gode gjerninger, så er det en død tro, sier Jakob. (Jakob 2, 17). Når vi har tatt imot Jesus i tro, og den Hellige Ånd har kommet inn i vårt liv, så vil det komme god frukt ut fra vårt liv. Vi vil åpnebare Åndens frukt i vårt liv. Bibelen sier at "Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, avholdenhet; mot slike er loven ikke. Men de som hører Kristus Jesus til, har korsfestet kjødet med dets lyster og begjæringer. Dersom vi lever i Ånden, da la oss og vandre i Ånden!" (Gal. 5,22-25). Det er tydelig at Åndens frukt ikke framkom i den rike mannens liv. Han hadde ikke korsfestet kjødet med dets lyster og begjæringer. Han fulgte sitt eget jeg, sitt eget ego. Derfor kunne ikke Ånden komme inn i hans liv.

Lasarus levde et liv med mange plager og sykdommer. Det står at hundene kom å slikket hans sår. Det var ingen som sørget stort over hans død, men gjennom sin tålmodighet hadde han vitnet for Kristus. I prøvelsene hadde han vært tro mot Herren. I lignelsen framstilles han som en som bæres av engler inn i Abrahams skjød.

Lasarus betyr "Gud er min trøst". Den som har gjort Gud til sin trøst, er best stilt, selv om han her i livet kan rammes av mange prøver. Kløften i denne beretningen kan symbolisere karakterforskjellen og lydighetsforskjellen mellom den frelste og den ufrelste.

Hvordan er det med deg, lengter du etter å gi de naturlige lidenskapene fritt spillerom og leve i verdens lyst og synd? Hvis vi gjør det, og ikke vender om, vil vi gå ned i graven med et syndig hjerte med ulydighet til Herrens vei, med en

karaktremangel som gjør at du ikke blir med i de rettferdige oppstandelse. Når Guds stemme vekker den urettferdige døde opp fra graven ved verdens ende – i den andre oppstandelse – dødens oppstandelse – så vil han komme ut av graven med de samme lyster og lidenskaper, de samme sympatier og antipatier som han næret da han levde. Det er bare de rettferdige i Kristus som blir forvandlet ved de frelstes oppstandelse. (1. Kor. 15,51-54). Gud gjør ikke noe mirakel for å omskape et menneske som ikke vil bli omskapt på et tidspunkt da anledningene stod til full rådighet og hvor alt ligger strålende gunstig til rette. Så lenge han lever, fant han ingen glede i Gud eller i tjenesten for Ham. Hans karakter er simpelthen ikke i harmoni med Gud, og han kan umulig finne sin lykke i den Himmelske familie. Måtte du og jeg og vi alle lære av dette, slik at vi må velge å være lydige mot Herren nå, slik at vi kan komme til den rette siden av kløften, til evighetens rike hvor vi skal arve alle ting. (Åp. 21,7).

Den rike mannen var ikke snill mot den fattige. Han tilfredstilte seg selv med sin luksus, fine fester og god mat. Men når Jesus kommer igjen, så vil Han si til sine trofaste tjenere: *"Kom hit, dere som er velsignet av Min Far. Arv det riket som er gjort ferdig for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. For jeg var sulten, og dere ga Meg mat. Jeg var tørst, og dere ga Meg drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot Meg. Jeg var naken, og dere kledde Meg. Jeg var syk, og dere besøkte Meg. Jeg var i fengsel, og dere kom til Meg."* Da skal de rettferdige svare Ham og si: *"Herre, når så vi Deg sulten og mettet Deg, eller tørst og ga Deg drikke? Når så vi Deg som en fremmed og tok imot Deg, eller naken og kledde Deg? Eller når så vi Deg syk eller i fengsel og kom til Deg? Og kongen skal svare og si til dem: "Sannelig sier Jeg dere: Alt det dere gjorde mot en av de minste av disse Mine brødre, det gjorde dere mot Meg."* (Matt. 25,34-40).

Jesus sa altså: *"Hva du har gjort imot den minste, det har du gjort imot Meg."* Det står ikke: Det du har gjort imot den beste eller den største... men mot den minste.

"Kom hit, dere som er velsignet av Min Far. Arv det riket som er gjort ferdig for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. For jeg var sulten, og dere ga Meg mat. Jeg var tørst, og dere ga Meg drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot Meg."

(Matt. 25, 34-36)

Lasarus blir i denne lignelsen framstilt som den minste. Det er tydelig at den rike mannen ikke var så snill mot Lasarus. Kanskje derfor mistet han det evige livet?

2. I lignelsen ropte den rike mannen til Abraham om hjelp: *"Fader Abraham, forbarm deg over meg!"* (Luk. 16,24). Han ropte/ba altså ikke til Gud, men til Abraham. Dermed viste han at han satte Abraham over Gud, og at han stolte på sitt forhold til Abraham mer enn til Gud. Røveren på korset rettet sin bønn til Kristus. Det bør vi også gjøre for å få hjelp i rette tid. *"For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medynk med våre skrøpeligheter, men en sådan som er blitt prøvd i alt i likhet med oss, dog uten synd. La oss derfor trede fram med frimodighet for nådens trone, for at vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i rette tid."* (Heb. 4,15-16).

Folk i dag vil heller ha brød og sirkus enn Guds Ord.

3. I lignelsen ville den rike mannen at Abraham skulle sende Lasarus for å advare hans fem brødre, ved å gjøre et mirakel, slik at de kunne tro og ikke komme til den rike mannens pinefulle sted. I lignelsen svarer Abraham: *"Hører de ikke Moses og profetene, da vil de heller ikke tro om noen står opp fra de døde."*

Loven og profetene er redskaper utvalgt av Gud til frelse for menneskene. *"Den hele Skrift er innblest av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettleiding, til opptuktelse i rettferdighet, for at det Guds menneske kan være dugelig til all god gjerning"* (2. Tim. 3,16-17). Om menneskene ikke hører på Guds stemme slik den lyder i Ordet, vil de heller ikke tro om noen står opp fra de døde. Folk i dag vil heller ha brød og sirkus enn Guds Ord.

De som retter seg etter Moses og profetene, vil ikke kreve noe større lys enn det Gud har gitt dem her, mens de levde. Men dersom menneskene forkaster lyset og ikke verdsetter de anledningene de får, vil de heller ikke høre om en død skulle komme til dem med et budskap. Selv en slik opplevelse ville ikke være sterk nok til å overbevise dem. Saken er nemlig den: De som forkaster loven og profetene, har derved allerede forherdet sine hjerter i den grad at de vil forkaste ethvert lys.

I dag vil mennesker ha mirakler, ikke Guds Ord. De tror ikke på Moses og profetene, derfor vil de heller ikke tro på Guds Ord om noen står opp fra

Tenk på Jesus... Han forkynte frelsens budskap, hjalp svake og syke mennesker, og mange kom til troen.

de døde og forteller om Moses og profetene. De fleste i dag som bekjenner seg som kristne har gudfryktighets skinn, men de forneker dens kraft, kraften til seier over synd. (2. Tim. 3,1-5). Det er mens vi lever at vi må tro på Moses og profetene og Guds Ord. Det er tydelig at dette var et ord til jødene som fikk anledning til å høre Guds Ord først, men de forkastet Frelseren og valgte Barabbas. Jødene skrøt av sin blodsforbindelse til Abraham, men det hjelper lite om de har Abrahams blod hvis de ikke har Abrahams tro og gjerninger. Jesus sa til dem at de ikke bar Åndens frukt (Matt. 21,18-19,43). Det åndelige slektskapet med Abraham viser seg bare i lydighet mot Guds stemme, og det må vi vise her mens vi lever nå! Den Hellige Ånd i våre liv vil hjelpe oss til det!

4. Det ser ut for at denne lignelsen er anvendt på den jødiske nasjon, for å fortelle dem noe om seg selv. Da Kristus la fram sin lignelse om den rike mann og Lasarus, var mange blant det jødiske folk akkurat i rikmannens stilling. De brukte Herrens gods og gull til å behage selvet. Slik la de alt til rette for den skjebnesvangre dom: "Veid er du på vektskålen og funnet for lett." (Dan. 5,27). Den rike mannen var blitt begunstiget med all timelig og åndelig velsignelse. Men han nektet å samarbeide med Gud i å utnytte disse velsignelsene. Slik var det også med jødefolket. Gud hadde gjort jødene til betrodde forvaltere av evige sannheter. (Ap. gj. 13, 45-46). Han hadde utpekt dem til å forvalte sin nåde. Hvert åndelig og timelig fortrinn hadde Han gitt dem. Han hadde kalt dem til å føre disse velsignelsene videre til andre. De hadde fått god op-

plysning om hvordan de skulle behandle sine brødre i nød, den fremmede innenfor deres porter, og de fattige iblant dem. De skulle ikke søke egen vinning, men huske på de fattige og nødlidende og dele med dem. Gud lovt å velsigne dem i samsvar med den kjærlighet og barmhjertighet de la for dagen. Men de lignet den rike mannen. De rakte ikke ut en hjelpende hånd for å lindre den timelige og åndelige nød hos en lidende menneskehet. Fulle av stolthet gikk de omkring og roste seg av å være Guds utvalgte folk. Men de dyrket aldeles ikke Gud. De satte all sin lit til dette at de var Abrahams barn. "Vi er av Abrahams ætt", sa de hovmodig. (Joh. 8,33). Da krisen kom, ble det åpenbart at de hadde skilt seg fra Gud. De hadde satt sin tiltro til Abraham, som om han var deres Gud.

Kristus lengter etter å la sitt lys skinne inn i formørkede sinn i den jødiske nasjon. Han sa til dem: "Var dere Abrahams barn, da gjorde dere Abrahams gjerninger; men nå står dere Meg etter livet, et menneske som har sagt dere Sannheten, som Jeg har hørt av Gud; det gjorde ikke Abraham." (Joh. 8,39-40).

Tenk på Jesus og disiplene som gikk rundt og gjorde godt. De forkynte om Jesu oppstandelse og kjærligheten og nådens budskap, de hjalp svake og syke mennesker, og mange kom til troen. "Dagen etter skjedde det da at rådsherrene, de eldste og de skrifflærde samlet seg i Jerusalem, sammen med ypperstepresten Annas, Kaifas, Johannes og Alexander og så mange som var av yppersteprestelig slekt. Og da de hadde stilt dem (disiplene) midt mellom seg, spurte de: Ved hvilken kraft eller ved hvilket navn har dere gjort dette? Da sa Peter til dem, fylt av Den Hellige Ånd: Folkets råds herrer og Israels eldste, hvis vi på denne dag blir dømt for en god gjerning mot en hjelpeløs mann, på hvilken måte han har blitt leget, så la det være kjent for dere alle og for hele Israels folk, at det er ved Ham, ved Jesu Kristi, Nasareerens navn, Ham som dere korsfestet, men som Gud oppreiste fra de døde, at denne mannen står her frisk foran dere. Han som er steinen som ble forkastet av dere bygningsmenn, men som er blitt hoved-hjørnestein. Og det er heller ikke frelse i noen annen, for det er ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved." (Ap.gj. 4,5-12).

Jødernes ledere skulle ha verdsatt at både Jesus og disiplene hjalp menneskene både på det fysiske og åndelige området, men dette ble ikke verdsatt av jødernes ledere. De ga til slutt sitt samtykke til å drepe Jesus, vår Frelser, og siden kastet de disiplene i fengsel. Ser du ikke jødernes holdning i den rike mannen?

5. Den rike mannen i lignelsen var i kroppslig form med øyne, tunge og fingre, men vi har sett at kroppen ikke går til helvete ved døden. Guds Ord forteller at de døde ligger i graven inntil Jesu gjenkomst. (Joh. 5,28-29; 1. Tess. 4,15-17).

6. De frelste blir belønnet når Jesus kommer igjen, ikke når de dør. (Åp. 21, 11-12). Det vil være en dom mellom døden og Jesu gjenkomst (Heb. 9,27).

Vi kunne ha skrevet flere punkter, men disse 6 punktene viser at beretningen om den rike mannen og Lasarus er en lignelse. I tillegg skriver Matteus: "Alt dette talte Jesus i lignelser til folket, og uten lignelser talte han ikke noe til dem." (Matt. 13,34).

PREKTE FOR DE GJENSTRIDIGE PÅ NOAHS TID

Og så har vi beretningen fra 1. Peters brev, kapittel 3, versene 18-20. "Han som led døden i kjødet, men ble levendegjort i ånden, og i denne gikk Han bort og prekte for åndene som var i varetekt, de som i fordums tid hadde vært gjenstridige, den gang da Guds langmodighet ventet i Noahs dager, mens arken ble bygd."

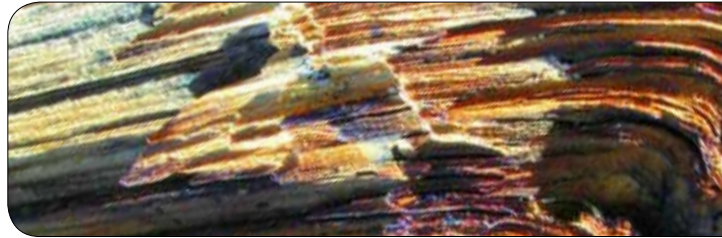
Dette skriftstedet blir ofte brukt som bevis for at Jesus prekte for åndene mens Han var i dødsriket. Noen mener også at denne lignelsen forteller at det kan bli en omvendelse etter døden. Men hvorfor skulle Jesus preke til de i dødsriket eller de i helvete? Vi har allerede sett at de døde ikke vet noen ting, de har ingen kunnskap eller forstand, og de har ingen del av det som skjer under solen. De sover i graven. De er døde. (Fork. 9, 5,6,10). Hvis vi som mennesker omvender oss, så må det være når vi lever – før vi dør. Når vi dør, har vi avgjort vår skjebne.

Vi har allerede sett at de døde ikke vet noen ting, de har ingen kunnskap eller forstand, og de har ingen del av det som skjer under solen. De sover i graven. De er døde. (Fork. 9, 5,6,10).

Prekte Jesus
for åndene
mens Han var i
dødsriket?

Når vi støter på et skriftsted som ved første øyekast kan virke forvirrende, er det viktig å sammenligne det med andre lignende skriftsteder som kan kaste lys over emnet. Det er to andre avsnitt i Det Nye Testamentet som har slående likheter med versene fra 1. Petersbrev kapittel 3, men de trekker fram detaljer som gir et mer fullstendig og begripelig bilde. La oss kikke på disse to avsnittene før vi drar en konklusjon:

"For Gud skånte ikke engler som hadde syndet, men styrtet dem ned i avgrunnen, hvor de holdes i varetekt med mørkets lenker til dommen. Heller ikke skånte han den gamle verden. Bare Noah, rettferdighetens talsmann, og sju andre ble beskyttet da Gud førte storflommen over de ugudeliges verden. Byene Sodoma og Gomorra la han i aske og dømte dem til ødeleggelse; han gjorde dem til et avskrekkende eksempel for dem som senere ville leve et ugudelig liv." 2. Pet. 2:4-6

I Judas brev leser vi om engler som er bundet i mørke: "Og de englene som ikke tok vare på sitt høye verv, men forlot sin egen bolig, dem holder han bundet i mørket med evige lenker til dommen på den store dagen. På samme måte var det med Sodoma og Gomorra og nabobyene deres, hvor de levde i hor slik som disse englene, og i unaturlige lyster. De ble straffet med evig ild og er blitt et advarende eksempel." Judas 1:6-7

Avsnittet i Peters første brev omtaler "åndene som var i varetekt". I sitt andre brev snakker Peter om "engler som hadde syndet [og] holdes i varetekt". Judas brev refererer også til "englene som ikke tok vare på sitt høye verv" og "som holdes i lenker til dommens dag". I teksten vi tok utgangspunkt i, snakker

På hvilken måte talte Jesus til de falne englene ved sin oppstandelse? Vel, oppstandelsen var et avgjørende øyeblikk i åndskampen... Ved sin oppstandelse refset Jesus mørkets makter, og beviste at Livets Herre kunne bryte dødens bånd og sette fanger fri.

Peter om Jesu død og oppstandelse. Han sier at Jesus døde i kjødet, ble levendegjort i Ånden – og prekte for åndene i varetekt. Her er det snakk om Jesu død og oppstandelse, og at Jesus ved sin oppstandelse prekte for åndene i varetekt. På hvilken måte talte Jesus til de falne englene ved sin oppstandelse? Vel, oppstandelsen var et avgjørende øyeblikk i åndskampen. Gjennom sin oppstandelse viste Jesus at det håpet som forkynnerne i tidligere tider hadde forkynt nå ble realisert ved Jesu død på korset og Hans oppstandelse. Mørkets makter hadde ikke villet godta det, men ved sin oppstandelse refset Jesus mørkets makter, og beviste at Livets Herre kunne bryte dødens bånd og sette fanger fri. Noahs ark var som et forbilde på den endelige frelsen Jesus tilbyr i kraft av sitt offer på korset og oppstandelsen. Storflommen og Sodoma og Gomorras ødeleggelse er et bilde på fortapelsen som vil bli en realitet for Lucifer, den falne engel, og alle som har valgt å stille seg på hans side.

Summen av Guds Ord er sannhet. Derfor når en studerer et emne, så kan en ikke bygge sin tro på et eller to litt vanskelige skriftsteder. I dette heftet ser alle at vi har så mange skriftsteder som sier at døden er en søvn, at de døde ligger i graven til Jesu vekker dem opp på oppstandelsens dag. Alle ser denne sannheten som en rød tråd gjennom alle disse skriftstedene som vi har brukt. Bibelen vil ikke motsi seg selv, og selv om en skulle finne en setning eller et vers som kan være litt vanskelig, så er det viktig at en ser dette i lys av alle de klare Bibelske skriftstedene. Da vil en komme fram til sannheten. Jesus sier: "Hellige dem i sannheten, Ditt Ord er sannhet." (Joh. 17,17).

NÅ TAR VI EN KONKLUSJON:

Bibelen sier at når de ugudelige har fått sin straff, vil Gud skape en ny himmel og en ny jord. Apostelen Peter skriver om dette: *"Men vi venter etter Hans løfter nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor. Derfor, elskede, da dere venter dette, så legg vinn på å bli funnet uten flekk og lyte for Ham i fred."* (2. Pet. 3,13-14). Johannes tar samme konklusjon: *"Og jeg så en ny himmel og en ny jord, for den første himmel og den første jord var borte, og havet er ikke mer."* (Åp. 21,1). For de som fortsatt vil holde fast på sin teori om evig pine, så vil vi spørre: Hvor er helvete når den første jord er borte og havet ikke er mer? Det er ikke på jorden, for elementene og hele jorden vil smelte i brann. Nei, hver spire av ondskap er da borte. Ikke et virus av ondskap er igjen. Det ville bare ødelegge tilværelsen for de rettferdige nok en gang, og det har Gud forutsett. Derfor vil all ondskap smelte i brann og tilintetgjøres, bli borte for evig.

Når ondskapen er borte, vil Gud skape en ny himmel og en ny jord. Der vil alt være fredfullt og godt. Gud vil føre menneskene tilbake til den tilstanden som var i Edens hage før syndefallet, hvor de kunne snakke åsyn til åsyn med Gud. På den nye jord vil det ikke være noen tyver, ingen som baktaler andre, ingen drapsmenn, ingen kriger, ingen sorg og pine. Bibelen beskriver tilværelsen på den nye jord slik: *"Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller gråt eller smerte skal være mer, for de første ting er blitt borte."* (Åp. 21,4). Hvis det var slik at de ugudelige ville leve evig i pine, så har de ingen plass på den gamle jorden her, for den er borte, og de har heller ingen plass på den nye jorden, for der er det ingen smerte, sorg eller pine. På den nye jord skal kun de rettferdige bo. Må alle som leser dette ta imot frelsen i Jesus Kristus og be om den Hellige Ånds kraft til å være Jesu sanne vitner, slik at vi kan bli med når Jesus kaller sine.

Med vennlig hilsen

Abel og Bente Struksnes

Vestrumsbygda 26, 2879 Odnnes, Norway

For mer informasjon, besøk web-siden vår:

www.endtime.net
www.globalendtime.net | www.globalendtime.com

For mer informasjon, besøk web-siden vår:

www.endtime.net

www.globalendtime.net | www.globalendtime.com